

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru No. 37294/05

Yakup DERELİ / Türkiye

Başkan

Paul Lemmens,

Yargıçlar

Işıl Karakaş,

Helen Keller,

Ksenija Turković,

Egidijus Kūris,

Robert Spano,

Jon Fridrik Kjølbro

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Abel Campos'un katılımıyla 6 Ekim 2015 tarihinde Daire halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm), 30 Eylül 2005 tarihli başvuruyu ve davalı Hükümet tarafından sunulan görüşler ile başvuranın cevap olarak sunduğu görüşleri

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2016. Bu gayri resmî çeviri, Adalet Bakanlığı, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü, İnsan Hakları Daire Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü, İnsan Hakları Daire Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

göz önünde bulundurarak, yapılan müzakereler neticesinde aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAYLAR

1. Başvuran Yakup Dereli 1949 doğumlu Türk vatandaşı olup, Diyarbakır'da ikamet etmektedir. Mahkeme önünde, Diyarbakır Barosuna bağlı Avukat T.Elçi tarafından temsil edilmiştir.

2. Türk Hükümeti ("Hükümet") ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Koşulları

3. Başvurunun kendine özgü koşulları, taraflarca ifade edildiği şekilde, aşağıdaki gibi özetlenebilir.

1. Başvuranın gözaltına alınması ve ilgili sağlık raporları

4. Başvuran 1949 doğumlu olup, Diyarbakır'da ikamet etmektedir.

5. Başvuran 17 Ağustos 2000 tarihinde, silah kaçakçılığı yaptığından şüphelenilen bir çeteye sızan polis memurları tarafından Diyarbakır'da düzenlenen bir polis operasyonu sırasında, Diyarbakır Emniyet Müdürlüğüne bağlı polisler tarafından yakalanarak gözaltına alınmıştır.

6. Aynı gün düzenlenen ve on üç polis memuru tarafından imzalanan yakalama ve olay tutanağında, başvuranın, iki kişiyle birlikte, operasyon kapsamında amaçlanan alım satım işleminde yer aldığı sırada, üzerinde ruhsatsız silahla birlikte yakalandığı ve emniyete götürüldüğü bildirilmiştir.

7. Çeşitli belge ve tutanaklardan, yürütülen operasyon sırasında çok sayıda ateşli silah ve mühimmata el konulduğu anlaşılmaktadır.

8. Seri numaraları alınan banknotlar olayda görev alan polis memurları tarafından kullanılmış olup, yakalama işlemi, başvuranın olaya dâhil olduğu

yasadışı ticari işlemin sonunda gerçekleştirilmiştir. Başvuran olay yerine, olayda görev alan bir polis memurunun silah almak amacıyla görüştüğü satıcı N.Y. kendisine seslendiğinde gelmiştir.

9. Aynı tarihte başvuranın evinde yapılan arama sırasında iki silahın yanı sıra mühimmatlara da el konulmuştur.

10. Yine aynı tarihte, saat 17.05'te Diyarbakır Devlet Hastanesi'nde düzenlenen sağlık raporunda, başvuranın vücudunda darp ve yara izi bulunmadığı bildirilmiştir.

11. Başvuran gözaltında bulunduğu sırada polisler tarafından hakarete uğradığını ve dövüldüğünü iddia etmiştir.

12. Dosyada yer alan farklı tutanaklardan, başvuranın, ifadesinin alındığı sırada, etkisiz hale getirilinceye ve kelepçe takılınca kadar, kendini duvara vurduğu ve yere attığı sonrasında polislerin ilgiliyi hastaneye gönderdiği anlaşılmaktadır.

13. Aynı tarihte saat 19.05'te düzenlenen ikinci bir sağlık raporunda, başvurana acil serviste sakinleştirmek amacıyla enjeksiyon uygulandığı belirtilmiştir. Raporun devamında, sol frontal bölgede 3 cm.lik ekimotik alan, boynun sol kısmında 10x15 cm.lik hiperemi, sol el üzerinde 4 cm.lik sıyrık, sağ kolun sağ kenarında 5x8-9 cm.lik ekimotik alan, sırtın sol kenarından sağ lomber bölgeye kadar uzanan 20x30 cm.lik ekimotik alan, gluteal bölgede palpasyonda hassasiyet olduğu bildirilmiştir.

14. Ertesi gün 18 Ağustos 2000 tarihinde, yakalama ve dinleme işlemlerini yapanlar dışındaki başka polis memurları tarafından başvuranın ifadesi alınmıştır. Konuyla ilgili tutanakta, başvuranın ifadesinin alınmasına saat 18.00'de başlanıldığı ve 18.30'da sona erdiği belirtilmiştir. Bunun yanı sıra, başvuranın bilhassa bir önceki gün sergilediği davranışların nedeni ile ilgili olarak kendisine yöneltilen sorulara yanıt vermeyi kabul etmediği de bildirilmiştir.

15. 19 Ağustos 2000 tarihinde saat 11.55'te düzenlenen üçüncü bir sağlık raporunda başvuranın sol göz çukurunda ekimoz bulunduğu bildirilmiştir.

16. Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet savcısı aynı tarihte başvuranın ifadesini almıştır. Başvuran, evinde el konulan iki silahın kendisine ait olduğunu kabul etmiş; içinde bulunulan yıl için ruhsatları yenileme fırsatı bulamadığını belirtmiştir. N.Y. ile yapılan alım satım işlemi sırasında el konulan silahlarla herhangi bir ilgisi bulunduğunu kabul etmemiş ve N.Y.'yi 5-6 yıldır tanıdığını ifade etmiştir. Tansiyon problemi olduğunu ve gözaltında bulunduğu sırada tansiyonunun düştüğünü, ancak kendisini duvara ya da yere attığını hatırlamadığını bildirmiştir. Gözaltında bulunduğu sırada kendisine kötü muamelede bulunulmadığını eklemiştir.

17. Savcı aynı tarihte, söz konusu suçların, örgüt halinde silah kaçakçılığı yapılmasıyla değil, ateşli silahların yasadışı yollarla satışı ile ilgili olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı (*ratione materiae*) vermiştir.

18. 20 Ağustos 2000 tarihinde saat 12.10'da aynı hastanede yeni bir sağlık raporu düzenlenmiştir. Raporda, başvuranın vücudunda, bir önceki güne ait raporda belirtilen ekimoz dışında yeni herhangi bir darp ve yara izi bulunmadığı bildirilmiştir.

19. Davanın açıldığı Sulh Ceza Mahkemesi tarafından 20 Ağustos 2000 tarihinde başvuranın ifadesini alınmış; başvuran ifadesinde savcı huzurunda anlattıklarını yinelemiştir. Mahkeme, başvuranın tutuksuz yargılanmasına ve delillerin toplanmış olması sebebiyle ilgilinin serbest bırakılmasına karar vermiştir.

20. Başvuran, polis, savcı ve Sulh Ceza Mahkemesi tarafından ifadesinin alındığı sırada avukat tarafından temsil edilmemiştir.

21. Tek başına silah kaçakçılığı yapma nedeniyle hakkında yürütülen yargılama sonunda, başvuran dört yıl hapis cezasına ve para cezasına mahkûm edilmiştir.

2. *Başvuranın, gözaltından sorumlu polis memurları hakkındaki şikâyeti*

22. Başvuran 27 Şubat 2001 tarihinde, Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına kötü muamele ve işkence nedeniyle suç duyurusunda bulunmuştur. Başvuran, gözaltından sorumlu olan polis memurlarını, suçunu ikrar etmesi için kötü muamelede bulunmakla, bilhassa falakaya yatırmakla ve testislerini sıkıştırmakla suçlamıştır. Bunun yanı sıra, hastaneye götürülmeden önce, kıyafetlerinin kan içerisinde olması nedeniyle kıyafet almak amacıyla N.Y.'nin evine götürüldüğünü ifade etmiştir. Başvuran, yanında polis memurlarının olması nedeniyle yaşadıklarını doktora söyleyememiştir. Doktor, başvurunu yüzeysel olarak muayene etmiş; bir dahaki sefere “raporunda her şeyi belirteceğini” ifade ederek, polislerle rüşvet karşılığında pazarlık etmiştir.

23. Başvuran, Cumhuriyet savcısı önünde verdiği 11 Ekim 2001 tarihli ifadede, iddialarını tekrar etmiş; ancak doktor tarafından ayrıntılı olarak muayene edildiğini kabul etmiş ve doktorun kendisine ilaçlar verdiğini belirtmiştir. Başvuran bununla birlikte, ifadesinin, N.Y.'nin evindeki kısmıyla ilgili bölümünü değiştirmiş ve polis memurlarının hastaneye gelmeden önce N.Y.'den aldıkları kıyafetleri kendisine verdiklerini ifade etmiştir. Başvuran, gözaltında bulunduğu ilk gün kötü muamele gördüğünü; ancak takip eden günlerde kötü muamele görmediğini belirtmiştir.

24. Diyarbakır Adli Tıp Kurumu 30 Ekim 2001 tarihinde, Diyarbakır savcılığının talebi üzerine tıbbi görüş hazırlamıştır. Tıbbi görüşte, gözaltı sağlık raporlarında belirtilen lezyonların başvurunu hayati tehlikeye atacak nitelikte olmadığı, ancak beş gün iş göremezlik gerektirdiği bildirilmiştir.

25. Savcı, Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesine 9 Ocak 2002 tarihinde, başvurunun gözaltından sorumlu üç polis memuru hakkında iddianame sunmuş ve suçu ikrar ettirmek için kötü muamelelerde bulunan kamu görevlilerinin Ceza Kanunu'nun 243. maddesi gereğince cezalandırılmalarını talep etmiştir.

26. 5 Mart 2002 tarihinde Ağır Ceza Mahkemesi tarafından başvuranın ifadesi alınmıştır. Başvuran ifadesinde, polislerin, suçunu ikrar etmesi için kötü muamelede bulduklarını iddia etmiş ve mahkûmiyetlerini talep etmiştir. Savcı huzurunda verdiği ifadesine itiraz etmiş ve kıyafetlerinin çıkarıldığını ve bir odada kendisine su sıkıldığını ifade etmiştir. Bununla birlikte, polislerin, testislerini sıkıştırdıklarını ama falakaya yatırıldığını hatırlamadığını belirtmiştir. Kıyafetlerle ilgili olarak ise, bu ifadesinde, polislerin, N.Y.'ye ait temiz kıyafetler getirdiklerini ve bunları polis merkezinde giydiğini beyan etmiştir.

27. Sanık polis memurlarından biri, savunmasında, dosyada başvuran hakkındaki delillerin çok kuvvetli olduğunu ve ilgilinin gözaltında bulunduğu sırada suçunu ikrar edip etmemesi hususunun önem arz etmediğini ifade etmiştir.

28. İkinci bir polis memuru, tutanaklarda belirtildiği üzere başvuranın kendini bizzat yaraladığını ve üstelik “Mahvoldum, siz de mahvolacaksınız.” dediğini ifade etmiştir.

29. Bir başka polis memuru, başvuranın kendi kendisini yaraladığı olayların, gözaltı hücrelerinde değil, ifadesinin alındığı büroda yaşandığını ve iş arkadaşlarıyla beraber, ilgiliyi derhal hastaneye götürdüklerini belirtmiştir.

30. Diğer güvenlik güçlerinin de Ağır Ceza Mahkemesi tarafından ifadeleri alınmıştır; ilgililer, sanık polis memurlarının ifadelerini doğrulamışlardır.

31. Başvuran ile aynı dava kapsamında yargılanan sanık N.Y., tartışma sesi duyduğunu ama hiçbir şey görmediğini, sadece başvuranın daha sonra başka kıyafetler giydiğini fark ettiğini ifade etmiştir.

32. Ağır Ceza Mahkemesi 30 Nisan 2002 tarihinde yeterli ve ilgili delil yetersizliği nedeniyle ve masumiyet karinesine atıfta bulunarak polis memurlarının beraatlerine karar vermiştir. Bu karara varırken, bilhassa dosyada yer alan bilgi ve belgelerin, polis memurlarının başvurana kötü

muamelede buldukları sonucuna varmaya imkân vermediğini; birinci polis memurunun, başvuran hakkında toplanan delil unsurlarının yeterli olduğu ve başvuranın itiraflarının önem arz etmediği yönündeki ifadesinin inandırıcı görüldüğünü ve ne başvuranın tutarsız anlatımının ne de sağlık raporlarının bilhassa falaka olmak üzere iddia edilen eylemleri desteklemediğini belirtmiştir. Başvuranın adı, söz konusu kararda şikâyetçi olarak geçmiştir.

33. Silah kaçakçılığı nedeniyle hakkında verilmiş olan dört yıl hapis cezasını o sırada çekmekte olan başvuran 20 Mayıs 2003 tarihinde, ceza davasının seyriyle ilgili bilgi almak amacıyla Ağır Ceza Mahkemesine başvurmuştur. Bunun üzerine, 30 Nisan 2002 tarihli karar belirtilmeyen bir tarihte tarafına tebliğ edilmiştir.

34. Avukat tarafından temsil edilen başvuran 27 Mayıs 2003 tarihinde, Ağır Ceza Mahkemesinin kararına karşı temyiz başvurusunda bulunmuştur. İlgilinin avukatı bilhassa, daha sonraki ifadelerinde olduğu gibi şikâyetinde de, başvuranın, polisleri mahkemeye vermek niyetinde olduğunu yeterince bildirdiğini ileri sürmüştür. Bununla birlikte, başvuranın yargılamanın bu safhasında avukat tarafından temsil edilmemiş olması nedeniyle, bu doğrultudaki isteğin, aşırı resmiyet/şekilcilik olmadan, ceza yargılamasına katılma talebi olarak değerlendirilmesi gerektiğini eklemiştir.

35. Temyiz isteminin kabule değer olup olmadığı konusunda inceleme yapmakla görevli Ağır Ceza Mahkemesi 10 Haziran 2003 tarihinde, müştekinin böyle bir talepte bulunamayacağı ve ilgilinin müdahil taraf olma talebiyle bir dilekçe sunmadığı ve ifadesinin alındığı 5 Mart 2002 tarihli duruşma sırasında bu yönde bir istekte bulunmadığı gerekçesiyle temyiz talebinin reddine karar vermiştir. Mahkeme aynı zamanda, müdahil taraf sıfatı olmaması nedeniyle 30 Nisan 2002 tarihli kararın başvurana tebliğ edilmediğini ve kararın kesinleştiğini kaydetmiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 10 Haziran 2003 tarihinde verilen karar, 18 Haziran 2003 tarihinde başvurana tebliğ edilmiştir.

36. Başvuranın avukatı 19 Haziran 2003 tarihinde, Yargıtay önünde söz konusu karara karşı temyiz başvurusunda bulunmuştur. Dilekçesinde, bilhassa söz konusu yargılamanın ilk safhası boyunca avukat tarafından temsil edilmemesi dikkate alındığında, başvuranın şikâyetinin ve davayı takip etme isteğinin müdahil taraf olma talebi olarak yorumlanması gerektiğini belirterek, müvekkilinin Sözleşme'nin 3 ve 13. maddelerine aykırı muamelelere maruz kaldığını ileri sürmüştür.

37. Yargıtay, Ağır Ceza Mahkemesinin temyiz başvurusunun kabul edilebilirliği ile ilgili 10 Haziran 2003 tarihli kararının kanuna uygun olduğu gerekçesiyle 18 Nisan 2005 tarihinde başvuranın temyiz başvurusunu reddetmiştir. Söz konusu karar 26 Mayıs 2005 tarihinde, Ağır Ceza Mahkemesi kalemindeki dava dosyasına konulmuştur.

B. İlgili iç hukuk kuralları ve uygulaması

38. Bir mağdurun kamu davasında “müdahil taraf” olabilmesi için gerekli koşullarla ilgili olarak Mahkeme, *BeyazgülTürkiye* (No. 27849/03, §§ 34-44, 22 Eylül 2009) kararında yer alan açıklamalara atıfta bulunmaktadır.

39. Bununla birlikte, Cumhuriyet savcısının, soruşturma evresi sonunda takibata yer olmadığına karar verdiği durumlarda, şikâyetçinin, görevli ağır ceza mahkemesi önünde bu karara itiraz edebildiğini belirtmek gerekmektedir (dava konusu olayların meydana geldiği dönemde yürürlükte olan Ceza Muhakemesi Usulü Kanunu'nun “CMUK” 165. maddesi). Böyle bir itiraz kabul edildiğinde, Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı, şikâyetçi ya da mağdurun davada müdahil taraf olabileceği aşamadan itibaren iddianame hazırlamasını talep eder. Şikâyetçi ya da mağdurun böyle bir talepte bulunmaması halinde, mahkûmiyet ya da beraat kararı kendilerine tebliğ edilmez.

40. CMUK'un 365 ve 366. maddeleri uyarınca, müdahil taraf olma talebi, yargılamanın her aşamasında, herhangi bir ödeme yapılmadan ve kefalet verilmesini gerektirmeden, yazılı veya sözlü olarak davanın görüldüğü mahkemeye yapılır. Mahkeme, savcının görüşlerini aldıktan sonra taleple ilgili olarak karar verir; kararına ilgili tarafından itiraz edilebilir.

41. Yalnızca sanık, temsilcisi ya da vâsîi, savcı ve müdahil tarafın ilk derece mahkemesinin beraat veya mahkûmiyet kararına karşı temyiz başvurusunda bulunma hakkına sahiptirler (CMUK'un 289, 290, 291, 360, 367 ve 371. maddeleri; bk. *Kaygısız/Türkiye* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 44032/98, 29 Ağustos 2006).

42. CMUK'un 315. maddesi uyarınca, temyiz başvurusunun kabul edilebilirliği hakkında karar vermek için yetkili olan ilk derece mahkemesi, başvuruda bulunan kişi müdahil taraf sıfatına sahip olmadığında, başvurusunun kabul edilemez olduğuna karar verebilir. İlgili kişi böylelikle söz konusu kabul edilemezlik kararına karşı, tebliğ tarihinden itibaren bir hafta içinde temyize gidebilir ve bu durumda, Yargıtay'ın konuyla ilgili karar vermesi gerekmektedir.

ŞİKÂYETLER

43. Başvuran, Sözleşme'nin 3. maddesine dayanarak, gözaltında bulunduğu sırada suçunu ikrar etmesi için polisler tarafından işkenceye maruz kaldığını iddia etmektedir. Başvuran, düzenlenen tıbbi raporlar söz konusu polis memurlarının aleyhinde olmasına rağmen ilgililer hakkında beraat kararı verilmesinden yakınmaktadır. Başvuran, Sözleşme'nin 3, 6 ve 13. maddelerine dayanarak, ulusal merciler tarafından etkin bir soruşturma yürütülmemesinden, polisler hakkında yürütülen ceza davasına müdahil taraf olarak kabul edilmemesinden, beraat kararının tebliğ edilmemesinden ve temyiz başvurusunun reddedilmesinden şikâyet etmektedir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

44. Başvuran, Sözleşme'nin 3, 6 ve 13. maddelerine dayanarak, gözaltında bulunduğu sırada işkence gördüğünden yakınmakta ve bilhassa konuyla ilgili etkin bir soruşturma yürütülmediğini ve suçlanan polis memurları hakkında verilen beraat kararına karşı temyiz başvurusunda bulunma hakkından yoksun bırakıldığını ileri sürmektedir.

45. Hükümet, başvuranın ceza yargılamasında müdahil tarafı teşkil etmediği gerekçesiyle iç hukuk yollarını tüketmediği kanaatinde. Hükümet bunun yanı sıra, altı ay süre kuralına riayet edilmemiş olması nedeniyle başvurunun kabul edilemez olduğunu değerlendirmektedir; zira nihai karar 10 Haziran 2003 tarihinde verilmiş olmasına rağmen, 30 Eylül 2005 tarihinde başvuruda bulunulmuştur.

46. Mahkeme, müşteki sıfatının, ceza yargılamasının tamamına somut olarak katılmak için Türk hukukunda yeterli olmadığını tespit etmektedir. Bir mağdur, savcı tarafından iddianamenin sunulmasından itibaren müdahil olarak katılma talebini sunabilmeli ya da medeni haklarını talep etmek amacıyla yargılamaya “katılma” isteğini ifade edebilmeli¹ veyahut şikâyetiyle ilgili olarak ilk derece mahkemesi kararına karşı temyiz başvurusunda bulunabilmelidir.

47. Mahkeme, incelenen dosyada, başvuranın müdahil taraf olduğunu ya da en azından böyle bir niyeti olduğunu gösteren herhangi bir belge bulunmadığını tespit etmektedir.

48. Mahkeme, Sözleşme'nin 35. maddesinin 1. fıkrasının, Mahkeme'ye sonradan yapılması amaçlanan şikâyetlerin en azından özü itibarıyla ve ulusal hukukta belirtilen süre ve usul kurallarına uyularak, doğru iç hukuk

---

1. 1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren yeni Ceza Muhakemesi Kanunu'nda, müdahil taraf olma ile ilgili benzer hükümler yer almaktadır. Bununla birlikte, işbu Kanun, “davacı taraf” olma imkânını ortadan kaldırmıştır. Bundan böyle, mağdur taraf, maddi veya manevi zararlarının tazmini için ancak hukuki ya da idari başvuru yollarına sahiptir (yukarıda anılan *Beyazgül* kararı, § 36).

makamları nezdinde önceden dile getirilmiş olmasını gerektirdiğini hatırlatmaktadır (*Nold/Almanya*, No. 27250/02, § 88, 29 Haziran 2006).

49. Mahkeme, Türk hukukunda müdahil taraf olmak için yalnızca beyanda bulunmanın yeterli olduğunu, bununla birlikte bu beyanın kendine özgü bir şekilde sunulmayı ya da bu bağlamda mahkeme masraflarının ödenmesini gerektirmediğini gözlemlemektedir.

50. Ancak yargılamanın ilk safhası boyunca avukat yardımı almamayı tercih eden başvuran, bu yönde bir beyanda bulunmayı ihmal etmiştir.

51. Öte yandan Mahkeme, polisler hakkında verilen beraat kararının tebliğ edilmesinden sonra, 20 Mayıs 2003 tarihinde –yani söz konusu beraat kararından yaklaşık bir yıl sonra- bulunduğu talep, bu sefer bir avukat tarafından temsil edilen başvuran temyiz başvurusunda bulunmuş; başvurusu özellikle müdahil sıfatı olmaması nedeniyle reddedilmiştir: Nitekim Ağır Ceza Mahkemesi 10 Haziran 2003 tarihli kararında bu talep ile ilgili olarak karar vermiş ve gerekçesinde, başvuranın, müdahil taraf olma talebiyle dilekçe sunmadığını ve duruşma sırasında bu yönde bir talepte bulunmadığını belirtmiştir.

52. Mahkeme, söz konusu son kararın 18 Haziran 2003 tarihinde başvurana tebliğ edildiğini kaydetmektedir. Bu andan itibaren, bundan böyle artık avukat tarafından temsil edilen ilgili, destekleyici bir dilekçenin açıkça başarısızlıkla sonuçlanacağı ve bu başvurunun, Mahkeme'ye başvurmak için altı aylık süreyi durduracak nitelikte olmadığını bilmeliydi (bk. *mutatis mutandis*, *Taş/Türkiye* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 51127/11, 3 Aralık 2013).

53. Yukarıda sıralanan gerekçeler dikkate alındığında, Mahkeme, altı aylık sürenin en geç yukarıda anılan tarihten itibaren hesaplanması gerektiği kanaatindedir. 30 Eylül 2005 tarihinde yapılan başvuru bundan dolayı vaktinden sonra yapılmış olup, Sözleşme'nin 35. maddesinin 1 ve 4. fıkraları uyarınca reddedilmelidir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oybirliğiyle,
Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar Fransızca dilinde tanzim edilerek, 29 Ekim 2015 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Abel Campos
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Paul Lemmens
Başkan